

Det ærede 4de landstingsvalgte Medlem (Ejsing), som var Ordfører for Venstre, spurgte, om den Skrivelse fra Tjenestemændenes Organisationer, som findes aftrykt i Folketingets Betænkning, var bestilt af Ministeren. Ja, det kan man egentlig godt sige, den er, for saa vidt som jeg spurgte Tjenestemændene, om de havde noget imod en Ændring af Stedtillæggets Satser i den Retning, at der blev lagt noget mere over paa Provinserne, end der var foreslaaet i det første Forslag. Da Tjenestemændene skulde svare herpaa, gav de mig denne Skrivelse, som jeg var glad ved at faa, som Udtryk for, at de ikke havde noget imod en saadan Ændring, og jeg kan heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem kan have noget imod, at jeg spørger, hvorledes Tjenestemændene ser paa et Spørgsmaal, som dukker op om en saadan Forskydning af Stedtillæggets Satser. Det vil jeg i hvert Tilfælde gerne forbeholde mig Ret til at gøre, naar jeg synes, det er rimeligt. Jeg kan heller ikke se, at Tjenestemændenes Organisationer af den Grund antager Karakteren af Bedriftsraad i højere Grad, end de i øvrigt gør det efter den herom gældende Lovgivning. Nu er Ordet Bedriftsraad ikke i mine Øren et Skældsord, saa der skulde være noget ondt i, at Tjenestemændenes Stilling overfor Staten blev karakteriseret paa den Maade. Men jeg forstaaer jo, at det ærede 4de tingvalgte Medlem mente, at det var en ikke særlig god Institution at sammenligne med, og at det derfor var noget urigtigt, hvis man kunde sige, at Tjenestemændene dannede Bedriftsraad. Naar, det gør de nu hverken efter Bedriftsraadstankens almindelige Udformning eller efter, hvad man fra anden Side kan lægge ind deri. Men der staaer det tilbage, at Tjenestemændene har Ret til overfor Regeringen, som overfor andre Institutioner, at fremsætte deres Ønsker, og det staaer ogsaa fast, at Regeringen har Lov til at forhandle med Tjenestemændene om, hvorledes de ser paa de Forslag, Regeringen skal beskæftige sig med. Imidlertid skal jeg ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder og de Spørgsmaal, der er rejst, idet jeg hører, det er Hensigten at henvide Forslaget til et Udvalg.

Med Hensyn til Muligheden af at faa Reglerne om Stedtillæggets Gruppering optaget paa Normeringsloven, ser jeg vel, at der er betydelige tekniske Vanskeligheder derved, idet begge Dele skal ordnes i Dag, baade hvordan Stedtillæggets Satser skal være og den formelle Bekræftelse deraf ved Optagelsen paa Normeringsloven. Men jeg

anser det ikke for umuligt at naa det, om end jeg vil indrømme, at det jo vilde gøre det betydelig lettere, hvis det blev foretaget i den bekvemme Form, som det ærede Medlem (Veistrup) antydede. Praktisk talt vil det for saa vidt blive det samme, som jeg ikke kender noget Tilfælde, hvor ikke Lønningsraadets Indstilling om Fastsættelse af Stedtillæggets Satser er blevet enstemmigt godkendt af Rigsdagen. Jeg vil derfor ikke mene, at den foreslaaede Fremgangsmaade rummer nogen Fare, og det vilde naturligvis betyde en Lettelse ved Lovforslagets endelige Affattelse, om man kunde gaa den Vej, som blev antydet af det ærede Medlem.

Ejsing: Jeg kan ikke andet end takke for den Tilslutning, jeg fra det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (P. J. Pedersen) og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) fik til de Udtalelser, jeg fremsatte, selv om de maaske ikke vilde udforme dem, som jeg har gjort. Det glæder mig at høre, at heller ikke de mener, at Tjenestemændene alene skal raade for, hvordan Lønningerne skal være.

Den højtærede Finansminister mente, at de Konservative ikke havde Grund til Forbavelse. I alle Tilfælde mener vi at have nogen Grund til Forbavelse over, at dette Forslag kommer op 5 Minutter efter, at det andet er blevet vedtaget. Man kommer let til at tænke paa, at vi løber April i disse Dage med det, der foregaar i den Sag.

Vi har ikke indvendt noget imod, at Finansministeren spørger Tjenestemændene, men det, jeg har gjort Indvending imod, er, at hvad Tjenestemændene siger, skal være afgørende. Hvorvidt Stedtillægget skal flyttes med disse Smaabeløb, 21 Kr. og 48 Kr., har jeg ikke noget imod, at man spørger Tjenestemændene om, men jeg synes ikke, at det i saadanne Smaating skal være afgørende, om Tjenestemændene giver det deres Tilslutning. Kommer vi saa langt ud, mener jeg, vi gaar for vidt; saa faar vi andre end Rigsdagen til at bestemme, hvad der skal gælde som Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.